

dentersamfundet, har jeg i alt Fald aldrig rigtig kunnet forstaa var fuldt ud i Pagt med det egentlig danske Folk. Der er ogsaa dem, der i de sidste Dage have ymtet om Utilfredshed hos sig selv med denne Regering. Jeg lagde nemlig Mærke til, at det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) udtalte sit Haab om, at Befolkningen vilde kunne forstaa, hvad Regeringen og de Radikale vilde. Det gælder nu, sagde han, om den almindelige Valgret, og det gælder om Jordens Fordeling. Jeg havde en Følelse af, at da det ærede Medlem fra Holbæk fremsatte denne Udtalelse, var det med et bestemt Ærinde for Øje, thi det kan jo ikke skjules, at Husmændene have gennem deres Hovedrepræsentanter udtalt sig just ikke særlig til Gunst for den nuværende Regering. Jeg kan saaledes henvisse til, hvad Karl Hansen, Ankerstræde, har skrevet i „Husmanden“ her for Sjællands Vedkommende, og jeg kan henvise til, hvad Hovedmanden for de jydsk Husmænd, Jørgen Nielsen, Viby, nylig har skrevet. Det er sandelig ikke just Tilslutning fuldt ud til den nuværende Regering. Men naar Forholdet er det, kan jeg godt forstaa, at man fremsætter den Slags Bemærkninger som den, der forleden Dag kom fra det ærede Medlem fra Vraa, naar han sagde, at han ikke kunde forstaa, at man ikke kunde begribe, at denne Regering var folkelig, og jeg kan ogsaa godt forstaa, naar det ærede Medlem fra Holbæk udtaler: Nu gælder det om, at Befolkningen kan forstaa, hvad vi ville. Ja, det gælder det i høj Grad om, men det lader til, at det er vanskeligt i alt Fald i dette Øjeblik for Husmændene at faa klart Øje for, hvad denne Regering vil. (*Leth Espensen*: Det kommer nok!). Det kommer nok, siger det ærede Medlem, der sidder overfor mig, men det kommer an paa, om det ikke kommer for sent, i alt Fald for Regeringens Vedkommende. Sagen er nemlig den, at det er jo for en stor Del den sociale Rejsning, som i de sidste Aar har gjort sig gældende hos den danske Husmandsstand, som det radikale Parti skylder, at det overhovedet eksisterer som Parti og i dette Øjeblik har Regeringen her i Landet. Thi det kan ikke skjules — jeg ved nok, det er sagt en Gang før, men jeg synes, at det skulde siges endnu en Gang, og at det ikke kan siges for tidt —, at disse Husmandsforeninger, der væsentlig ere komne frem ved Statens Støtte, i mange Henseender og paa mange Egne virke som politiske Organisationer i det radikale Partis Tjeneste. Jeg kan derfor

saa godt forstaa, at hvis det skulde hændes, at Husmændene ikke tilfulde kunne forstaa, hvad de Radikale ville og bære i deres Fremtids Skød og derfor vende sig om efter en anden Politik og andre Førere, er det ubehageligt for de Radikale. Og derfor tales der nu fra de Radikales Side paa en saadan Maade, at det skal kunne høres ud til Husmændene. Der kunde jo fremføres en hel Række Eksempler paa, hvorledes denne Agitation, der finder Sted i Husmandsorganisationerne, virker i partipolitisk Øjemed. Men det behøves ikke, det er jo noget, som er alle ærede Medlemmer bekendt. De Herrer rejse ud og tale i disse Foreninger, pleje dem, saa godt de kunne, fordi de vide, at det gælder om at faa fat paa det store Husmandstal. Kunne de blot holde Husmændene sammen, er der Haab om, at de kunne holde deres Mandater paa Valgdagen. Men de Herrer vide ogsaa lige saa godt, at kommer den Dag, da Husmændene tabe Tilliden til de Radikale og deres Politik, er Tiden ude for de Herrer i dansk Politik.

Grønberg: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Knop) i Anledning af det af ham omtalte Spørgsmaal: Underofficerer paa Højskole. Naar han siger, at han ikke praalede af sin Erfaring, saa vil jeg ogsaa sige, at jeg har heller ikke pralet af min Erfaring. Jeg har tværtimod sagt, at det er et Forhold, man udmærket godt kan danne sig en Mening om uden at være Højskolelærer og uden i det hele taget at have Adgang til at se, hvorledes Livet leves der, naar man ellers kender Forholdet. Jeg vil hævde, at jeg intet nedsættende har sagt om Højskolen og heller ikke noget nedsættende om Underofficererne hver for sig. Jeg har blot hævdet, at det var bedre, om de samme Mennesker kom paa Højskole, før de bleve Underofficerer, det vilde maaske have større Indflydelse paa dem og bedre føre til det tilsigtede Maal, at føre Højskolens Aand noget mere ind i Hæren, hvad jeg ogsaa ønsker maa ske. Jeg har kun villet, at Sagen skulde gribes an paa den bedste Maade. Man skulde gaa den Vej, naar man valgte Underofficerselever, fortrinsvis at tage dem, der havde været paa Højskole. Saa vilde man naa længere frem mod Maalet, medens man nu er begyndt fra den forkerte Ende. Jeg forstaaer ikke, hvorfor Underofficererne skulde have en Særstilling, hvorfor man særlig skal lokke